

JOHNISKO

Počítame s vami...

október 2017

SLOVO KAZATEĽA
Mesiac vd'ačnosti

SVEDECTVO
Biblia, ktorá nezhorela

KREŠŤANSKÍ HRDINOVIA
Elisabeth Elliotová

Téma

John Wesley a Martin Luther

Die Erste Epistel C.V.

n mit wasser vnd blut. Vnd der Geist ist/ der da zeuget / das C
it ist. Denn drey sind die da zeugen auff Erden / Der Geist vnd
er / vnd das Blut / vnd die drey sind beysamen.
30 Wit der Menschen zeugnis annemen / So ist Gottes zeugnis gr
Gottes zeugnis ist das / das er gezeuget hat v
et an den Son Gottes! der hat solchs zeugni
et / der macht in zum Lügner / denn er gleubet
t zeuget von seinem Son. Vnd das ist das zeug
se Leben hat gegeben / vnd solchs Leben ist in sein
res hat / der hat das Leben / Wer den Son C
Leben nicht.

Október – „mesiac vd'ačnosti“

Mesiacektóber je mesiacom, keď si pripomínáme udalosti okolo protestantskej reformácie a jej vodcu Dr. Martina Luthera. Tohto roku to bude už 500. výročie. Protestantická reformácia vyplývala zo štyroch základných otázok ohľadne doktrín, v ktorých boli reformátori presvedčení, že sa rímskokatolícka cirkev mylí. Ako vieme, tieto štyri otázky, či doktríny, sú: Akým spôsobom dochádza k spaseniu človeka? V čom spočíva náboženská autorita? Čo je cirkev? A čo je podstatou kresťanského života? V rámci odpovedí na ne protestantskí reformátori, ako boli Martin Luther, Ulrich Zwingli, Ján Kalvín a John Knox, stanovili, čo je známe ako „päť solas“ (sola: z lat. „jedine“) reformácie.

Pripomeňme si tých 5 „solas“:

1. „Sola Scriptura“ alebo „jedine Písmo“ – potvrdzuje biblickú doktrínu, že jedine Biblia je výhradnou autoritou pre všetky záležitosti viery a praktického života. Písmo a jedine Písmo je štandardom, na základe ktorého sa musia posudzovať všetky učenia a doktríny cirkvi. Tak ako Martin Luther výrečne povedal, keď bol vyzvaný, aby odvolal svoje učenie: „Pokiaľ nebudem presvedčený na základe Písma a prostého rozumu, nebudem akceptovať autoritu pápežov a koncilov, pretože si navzájom odporujú. Moje svedomie je otrokom Božieho slova.“

2. „Sola gratia“ alebo „jedine milosť“ – potvrdzuje biblickú doktrínu, že spasenie dostávame jedine z Božej milosti, že pred Jeho hnevom sme zachránení jedine Jeho milosťou.

3. „Sola fide“ alebo „jedine viera“ – potvrdzuje biblickú doktrínu, že ospravedlnenie získame jedine milosťou skrze samotnú vieru kvôli samotnému Kristovi. A to sa udeje jedine vierou v Krista.

4. „Solus Christus“ alebo „jedine Kristus“ – potvrdzuje biblickú doktrínu, že spasenie sa nachádza v samotnom Kristovi a že Jeho bezhriešny život a vyznanie našich hriechov po-

stačujú na naše ospravedlnenie a na zmierenie s Bohom Otcom.

5. „Soli Deo gloria“ alebo „jedine na Božiu slávu“ – potvrdzuje biblickú doktrínu, že spasenie je z Boha a dokonalo ho sám Boh jedine kvôli svojej sláve. Potvrdzuje, že ako kresťania Ho musíme neprestajne oslavovať a žiť svoj život v plnosti pred tvárou Boha, pod autoritou Boha a jedine Bohu na slávu.

Týchto päť dôležitých a základných doktrín formovalo protestantskú reformáciu.

Aké bolo duchovné ovocie reformácie? V dôsledku udalostí 31. októbra 1517 stovky miliónov kresťanov po celom svete uznalo Božie slovo ako najvyššiu autoritu (sola Scriptura) a Božie učenie: že spása je darom prostredníctvom samotnej Božej milosti (sola gratia) a získava sa výlučne skrze vieru (sola fide) v smrť a v zmŕtvychvstanie jediného Spasiteľa a Prostredníka Ježiša Krista (sola Christus); aby všetka sláva patrila iba trojjedinému Bohu (soli Deo gloria).

Kdekoľvek cirkev otvorila dvere Ježišovi, pokánie a reformácia pôsobili ako najlepší liek na „duchovnú skazenosť“ a obnovená viera v Kristovo evanjelium priniesla duchovné zdravie veľkej časti Európy, Ameriky, Ázii a Afriky. Vyvolalo to obrovskú evanjelizáciu, zakladanie cirkevných zborov, prekladanie Biblie, misiónárske aktivity. A hneď od začiatku reformácia so sebou priniesla hodnoty spoločenského blahobytu: pevnejšie rodiny, férové podnikanie, zlepšenie ekonomickej situácie chudobných, nemocníc a kliník pre chorých, masové vzdelávanie, demokratické formy občianskeho vládnutia atď.

Ako je to s „reformáciou“ v dnešných časoch, napr. aj v našich zbormoch? Zakladáme si na piatich pilieroch reformácie (päť „solas“), snažíme sa hlbšie preniknúť do Biblie, snažíme sa pokračovať na našej ceste viery, prejavuje-

me túžbu hlbšie žiť s Pánom Ježišom a dávame dostatočne najavo svoju vd'ačnosť Bohu za to, že spasenie je z milosti a nie z nás, ale je to „najväčší“ dar“ Božej milosti (Ef 2,8)?

Október je zároveň aj mesiacom, keď sa v niektorých cirkevných zbormoch konajú „bohoslужby poďakovania za úrodu“. Vyslovenie vd'aky, poďakovania patria nášmu Bohu, ktorý sa stará a nezabúda na nás. Možno povedať, že vd'ačnosť je aj prejavom našej kresťanskej dospelosti, čo nás v konečnom dôsledku odlišuje od primitívnej túžby po Božej pomoci, keď sme v ťažkostiach. Vd'ačnosť je aj vyjadrením našej dôvery a odovzdanosti do Jeho rúk; do rúk Toho, ktorý nás večne miluje.

Vd'ačnosť Bohu a radosť zo spasenia nás majú pripravovať a vysielat' v ústrety tým, čo osobne Boha nepoznajú a hľadajú zmysel pre svoj život. Boh stojí pri každom jednom z nás, nehľadá na pôvod, každému dáva šancu. Aj dnes Mu môžeš z vd'ačnosti odovzdať svoje srdce a rozhodnúť sa viac Mu dôverovať. Boh je Ten, kto stojí o naše srdcia a komu záleží na našich životoch.

Vd'ačnosť posilňuje a ukazuje predovšetkým na Božie víťazstvo. Ak veriaci človek príde v nedeľu do zhromaždenia a snád' si aj pokľakne... ale ak celý týždeň nežil v posvätení, vd'ačnosti a poslušnosti, či môže spraviť tento úkon chvály? Žiaľ, podľa Písma to bude bez duchovného významu a moci, bude to len pekné gesto! Čím viac budeme poznať Pána a konať Jeho vôľu, o to viac v plnosti zakúsime aj Jeho požehnanie, Jeho pokoj, Jeho múdrosť a život v Kristovej slobode.

Za všetko vzdávajte vd'aky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi. (1Tes 5,18)

Prajem nám, aby nás Duch Svätý posilňoval, viedol a učil, aby sme žili životom vd'ačnosti, poslušnosti a mali na pamäti, že Božie slovo je účinné, ostré. „Veď Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný

meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca.“ (Heb 4,12) Amen.

Pavle Kocov

Dar priateľstva

Do života prichádzajú vzácne okamihy: dotyk dúhy, pocit šťastia, nehy... Veď keby ľudia vedeli, že môžu byť aj z mála šťastní, určite by Pána Boha hľadali!

Veď Boh je láska, ktorú neobsiahne celý vesmír... Je to krása, keď Božia láska dotýka sa srdca, keď mení životné hodnoty... Áno, len v Ňom možno nájsť skutočné života klenoty!

Len Boh dáva skutočných priateľov, ktorí sú stále s tebou, tichou modlitbou povedia viac, bez veľkých slov...

Som Ti, Pane Ježišu, vd'ačný – za takýchto priateľov, ktorých mi poslaš ako dar. Viem len toľko: chceš rozradosniť moju tvár.

Vd'aka, Pane Ježišu, za všetky dary i za tento vzácny dar!

Miroslav Vdoviak, zbor Elim, Petržalka

Milí čitatelia
Ohniska,

rád by som sa najprv s rodinou predstavil. Volám sa Kyu Won Lee (Paul) a moja žena je Hannah. Slúžili sme Bohu ako misionári v zbere ECM Trnava v rokoch 1995 – 1999. Máme tri deti: dcéru Grace a synov Samuela a Joshuu. Teraz žijeme v meste Sheffield vo Veľkej Británii. Slúžim Pánovi v zbere Sheffield International Mission Church, kde chodia ľudia siedmich národností. Slúžim aj na vidieku, pomáhám v metodistických zboroch. Moja žena a ja často spomínáme na Slovensko a modlíme sa za Vás a za nášho priateľa brata kazateľa Luboša, jeho rodinu a zbor v Trnave. Sme stále v kontakte cez Facebook a mobilnú službu Messenger.

1. Čo Ťa potešilo, keď si prišiel po 15 rokoch na Slovensko?

Na Slovensko sme prišli v auguste na dovolenku. Navštívili sme nášho priateľa Luboša s rodinou a zbory. Srdečne nás privítali a boli veľmi pohostinní. Sme veľmi vďační za brata Luboša a jeho rodinu ako aj za členov zboru. Uvedomili sme si, ako veľmi sa zmenila Trnava, ale aj ostatné mestá. Videli sme veľa nových budov, životná úroveň obyvateľov sa zvýšila. Ľudia sú tu láskaví a milí. Trnava je pre našu rodinu zvláštnym miestom; prežili sme tu toľko dobrého – získali sme dobrých priateľov, mali sme dobrých susedov. Bolo pre nás dôležité, aby sme svojim deťom ukázali, kde sme niekedy žili a robili misiu – a boli sme veľmi hrdí, že môžeme byť jej súčasťou. Tak tiež sme chceli, aby sa naše a Lubošove deti spoznali

Stretnutie po rokoch

a aby spoznali aj Miriam, Mileninu dcéru. Boli by sme radi, keby udržiavali kontakt a mohli pestovať spoločenstvo i na diaľku.

2. Môžeš opísať Tvoju službu v Anglicku?

Náš zbor Sheffield International Mission Church sa riadi Ježišovým Veľkým prikázaním (Mt 28,16-20). Nie sme veľkým zborom, ale každý z nás má v srdci misiu a je misionárom a šíriteľom evanjelia. Z Božej milosti vždy vo štvrtok a v piatok chodíme kázať von. Stretávame sa s mnohými ľuďmi a oni prijímajú Pána Ježiša a sú vyliečení z fyzických chorôb. Niektorí prichádzajú k nám do zboru. Snažíme sa pripraviť na druhý príchod Pána Ježiša ako Ján Krstiteľ, on bol ten „hlas volajúceho na púšti“, aby sa „vyrovnala“ cesta Pánovi (Jn 1,23). Kážeme dobrú zvesť o Ježišovi v duchovnej púšti a duchovnej temnote Veľkej Británie. Veríme, že do Sheffieldu i do Veľkej Británie príde prebudenie ešte tento alebo budúci rok, a tak kážeme, aby ľudia prestali hrešiť a kajali sa. Vďaka Bohu za mnohých, ktorí povstali a kážu Ježišovo evanjelium v uliciach Veľkej Británie!

3. Máš nejaký odkaz pre zbory na Slovensku?

Prosíme o modlitby za náš zbor Sheffield International Mission Church a za duchovné prebudenie v Sheffielde/Veľkej Británii. Ďakujem, že ste si rozhovor prečítali. Ďakujeme aj za Vaše modlitby.

S láskou zo Sheffieldu
Kyu Won Paul Lee,
Hannah Lee, Grace,
Samuel a Joshua

(pripr. Milena Belková,
z angl. prel. Lenka Procházková)

Krešťanskí hrdinovia – kedysi a dnes

5. časť

Elisabeth Elliotová – Radostná podriadenosť

1 5. júna 2015, v čase vydania tejto knihy v slovenčine, odišla k Pánovi vplyvná moderná misionárka minulého storočia. Narodila sa rodičom misionárom v Bruseli a po presťahovaní do USA študovala na Wheaton College starogréčtinu. S túžbou prekladať Božie slovo do nových jazykov odcestovala na misiu do Ekvádoru. Tam sa zoznámila s budúci manželom Jimom Elliotom, misionárom na východe krajiny v kmeni Kečuáncov, s ktorým sa zosobášili. V hľbokej džungli žil mimoriadne agresívny kmeň Huaoranov (Aukovia), ktorých mladomanželia mali túžbu oslovit' zvesťou evanjelia. Jim sa spolu so štyrmi ďalšími misionármi vydal malým lietadlom kmeň vyhľadať. Na znak priateľstva Aukom zhadzovali darčeky a zdalo sa, že domorodci im láskavosť opätujú. V januári 1956 pristáli na brehu rieky. Prvé stretnutie vyzeralo úspešne, no druhá návšteva sa im stala osudnou – boli kruto zabití. Ich obeť však spôsobila zmierenie a zmenu v tomto vražednom kmeni a ich životné príbehy inšpirovali tisíce ľudí pre službu Kristovi. Elisabeth sa nevzdala a so svojou malou dcérou Valériou sa medzi Aukov vrátila, aby pokračovala v manželovej službe a prekládala Novú zmluvu do ich jazyka. Po návrate do vlasti sa stala spisovateľkou a profesorkou a jej svedectvo o odovzdanosti a odpustení oslovuje dodnes.

Mňa udivuje jej vytrvalosť. Ako často sa chcem vzdať, keď sa mi nedarí, a pritom mi nikto nezabil najbližšieho príbuzného! Elisabeth neodkladala a šla ku kmeňu čo najskôr. Keby bola čakala dlho; až dokým sa z toho spamätá a odpustenie „spracuje“, nemuseli by vrahovia jej manžela už žiť. Tak by nepočuli o Božej láske, ktorá vedie k odpusteniu. Po rokoch prišiel na konferenciu do Nemecka muž z kmeňa Aukov, ktorý viedol útok na misionárov – oblečený v obleku a s kravatou. Ako kazateľ svedčil o prebudení a zakladaní aukských zborov. Podobne ostatní „vrahovia“ slúžia Pánovi.

O smrti manžela napísala knihu *Cez bránu slávy* (1957), ktorá bola neskôr sfilmovaná s názvom Hrot oštep. Kniha sa umiestnila na 9. mieste medzi 50 knihami, ktoré najviac ovplyvnili protestantov a stala sa bestsellerom. Napísala aj iné knihy a viedla rozhlasové vysielanie *Brána k radosti* (*Gateway to Joy*).

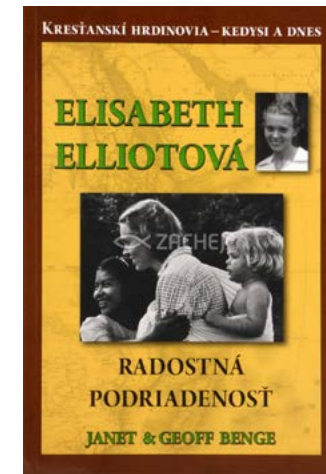
Jej krédom bolo: „Daj, aby si dostal; prehraj, aby si získal; zomri, aby si žil.“

Známy výrok: Fakt, že som žena, zo mňa nerobí kresťanku. Ale fakt, že som kresťanka, zo mňa robí inú ženu.

Ukážka z knihy:

Pre Betty to bol jeden z najlepších a zároveň jeden z najhorších dní jej života, keď sledovala Valériinu blondávu hlavičku ako poskakuje hore-dolu v sedačke na chrbte nosiča. Tešila sa, že konečne po toľkých modlitbách, snahe a obeti smerovali k aukskej usadlosti – a to na pozvanie Aukov.

Elisabeth si viedla podrobný denník o svojom živote a misijnej službe. Po mnohých rokoch v Južnej Amerike sa vrátila do Spojených štátov, kde sa stala jednou z najvplyvnejších súčasných kresťanských žien. Ako požehnaná autorka, rečníčka a rozhlasová moderátorka prinášala svetu správu o radostnej podriadenosti.

Kniha vyšla vo vydavateľstve ViViT, s. r. o., Kežmarok, 2015.

Slovenský preklad: Lenka Liptáková.

Anna Gajdošová

John Wesley a Martin Luther

Pripomíname si 500. výročie reformácie vedenej Martinom Lutherom. Keďže sme ako cirkev vznikli na základe diela reformného anglikánskeho kňaza Johna Wesleyho, zaujíma nás jeho vzťah k veľikánovi európskej kontinentálnej reformácie.

Luther a Wesley žili v inom čase a priestore: Martin Luther sa narodil 10. novembra 1483 v Eislebene a zomrel 18. februára 1546 tiež v Eislebene, v rodnom Nemecku. John Wesley sa narodil 17. júna 1703 v Epworthe a zomrel 2. marca 1791 v Londýne, v Anglicku. Storo-

Nik nemôže poprieť alebo prehliadnuť ich význam nielen pre cirkev, ale aj pre celú spoločnosť oných dejinných čias v danom priestore s dosahom ďaleko za hranice krajín, kde žili.

čia týchto svedkov Božej moci boli celkom iné a obidvaja boli, samozrejme, aj deťmi svojej doby; Boh ich povolal do práce predovšetkým pre tých, že súčasníkov a použil si ich na riešenie vtedajších páličivých problémov. Nik nemôže poprieť alebo prehliadnuť ich význam nielen pre cirkev, ale aj pre celú spoločnosť oných dejinných čias v danom priestore s dosahom ďaleko za hranice krajín, kde žili.

V 18. storočí si už dve-sto rokov Lutherove myšlienky nachádzali srdcia ľudí na kontinente a do istej miery aj na Britských ostrovoch. Horlivé posolstvo reformátora oslovovalo prostredie anglikánskej cirkvi podobne ako aj iné kresťanské cirkvi a spoločnosti. Príkladom je Wesley sám, ktorý pod vplyvom načúvania Lutherovmu textu prežil rozhodujúcu skúsenosť svojho života viery a úplnú premenu v nazeraní na duchovenskú službu a na kresťanský život vôbec. Do svojho Denníka k pamätnému dňu svojho zážitku 24. mája 1738, keď „pocítil, ako sa jeho srdce podivne zohrialo“, poznačil si, že sa to stalo počas čítania predhovoru k Lutherovmu Komentáru k Listu Rimanom. Nie je zrejme, či tento

spis niekedy predtým čítal. Wesley vyrástol z teologického dedičstva svojej doby a z istého prostredia. Nepochyboval o čistote učenia svojej anglikánskej cirkvi a bol v ňom hlboko zakorenený. Ako vzdelanec a univerzitný učiteľ mal rozsiahle vedomosti o teologickej diskusii v dejinách a mal aj určité – skôr však sprostredkované – poznatky o reformácii. Predovšetkým si treba uvedomiť, že reformačná teológia silno ovplyvnila doktrínálne náhľady zostavovateľov Tridsiatich deviatich článkov viery anglikánskej cirkvi a tiež Knihu spoločných modlitieb. Toto boli dva dôležité spisy v cirkvi, ktoré bezpochyby John Wesley čítal a poznal ich obsah. Ďalej stretnutie a zoznámenie sa s veriacimi ochranovskej Jednoty bratskej (Moravanmi), ich statočné správanie na lodi za búrky, rozhovory s biskupom a misionárom Petrom Böhlerom, ktoré v ňom zanechali hlboký dojem; to všetko sa stalo akousi predispozíciou, aby nazeral na Lutherove spisy s veľkou vážnosťou a s rešpektom. Wesleyho cesta do Herrnhutu ho v lete v roku 1738 zaviedla k Moravským bratom, ale i do kontaktu s tamojšími luteránskymi kňazmi a veriacimi.

J. Wesley sa až neskôr dostal k čítaniu Lutherovho textu. William Holland a Charles Wesley objavili Lutherov Komentár k Listu Galaťanom a vyhlásili ho za „vzácný poklad“, na ktorý vraj Hollad „náhodne natrafil“. Tento spis Wesley čítal až v roku 1741. S prekvapením čítame o ťažkostiach, ktoré mal s tým, aby prijal viaceré z Lutherových stanovísk v Komentári. Do Denníka si poznamenal, že sa cítil „zahanbený za svoju dovtedajšiu nevedomosť a nekriticnosť“, pokiaľ ide o Luthera, a pripojil ostrú kritiku: „Nielenže autor nič neobjavil – v zmysle,

Reformačná teológia silno ovplyvnila doktrínálne náhľady zostavovateľov Tridsiatich deviatich článkov viery anglikánskej cirkvi a tiež Knihu spoločných modlitieb.

že neurobil žiaden pokrok –, ale neobjasnil ani jednu závažnejšiu problematiku; je povrchný vo svojich vyjadreniach o mnohých odsekoch, nejasný a zmätený takmer vo všetkom, ale je aj hlboko ponorený do mysticizmu, a preto sa často nebezpečne mýli.“ Isteže, bola to bezprostredná reakcia na čítanú knihu, ale zdá sa, že bola vyprovokovaná tým, že Wesleymu najviac nesesedel Lutherov postoj k posväteniu, dobrým skutkom a rozumu.

Divergenciu medzi Wesleyom a Lutherom v učení o posvätení naznačuje aj rozdielny koncept učenia o kresťanskej dokonalosti. Luther nazeral na dokonalosť v čase života kresťana ako na čosi relatívne, pretože jej naplnenie a absolútnosť patria do života po smrti. Wesley rozpoznal, že kresťanská dokonalosť v tomto živote je niečo iné ako bezhriešnosť, ktorú spolu s Lutherom ochotne prenechá budúcnosti. To je však pre Wesleyho iba časť celej problematiky. V spise Plain Account of Christian Perfection cituje výnos konferencie z roku 1758, kde sa píše, že aj tí najdokonalejší majú stále potrebu Kristových zásluh pre svoje previnenia. Dokonalosť už za života veriaceho videl v tom, že v jeho živote vládne čistá Božia láska a láska k človekovi. Pre Luthera bolo najvyšším

Pre Luthera bola dokonalosť dokonalosťou vo viere, ale pre Wesleyho bola dokonalosť inherentnou etickou dokonalosťou v láske a poslušnosti.

prejavom v živote kresťana Božie odpustenie hriechov. Zmeny etickej povahy na základe ľudskej vôle považoval Luther za neúplný začiatok. To znamená, že za svojho života človek nikdy nie je a ani nemôže byť morálne dokonalý. Avšak môže byť úplne spravodlivý v zmysle, že vierou prijal odpustenie a bol zachránený pred odsúdením a trestom za hriech. Pre Luthera bola dokonalosť dokonalosťou vo viere, ale pre Wesleyho bola dokonalosť inherentnou etickou dokonalosťou v láske a poslušnosti.

Wesleymu išlo o viditeľné dôsledky viery kresťana. Podčiarkol nutnosť posvätenia života z inej perspektívy než Luther. Lutherovo dôsledné trvanie na tom, aby nič neznižovalo význam Božej milosti, ho doviedlo k radikálnym postojom. Bol teologicky dôsledný a inak nemohol. Podobne ako vo svojom postoji k dobrým skutkom zaujal nekompromisné stanovisko aj k využívaniu prostriedkov milosti. Napr. v otázke pôstu Martin Luther zastával názor, že pôst nie je prostriedkom ospravedlnenia, ale prostriedkom, ktorým ospravedlnený prijíma Božiu pokračujúcu milosť. John Wesley zahrnul pôsty, resp. čiastkové pôsty, medzi všeobecné pravidlá pre prvotné metodistické spoločenstvá. Zdôvodnil to tým, že Boh ustanovil pôst za prostriedok na odvrátenie Jeho hnevu a získanie rozličných požehnaní.

Ďalšou oblasťou rozdielného teologického nazerania oboch veľkých mužov bol rozum. Wesley síce neprijal poslednú úlohu rozumu, konkrétne to, že by rozum či experimentovanie mohli vystopovať Boha a duchovný svet, avšak prijal rozum ako nástroj poznávania.

Vcelku však Lutherov život a dielo Wesleyho fascinovali. V zápise do svojho Denníka pochválil Luthera ako muža, ktorého si Boh veľmi obľúbil a používal ako nástroj vo svojej ruke. Podľa Wesleyho Martin Luther správne zdôraznil ospravedlnenie vierou, to však nevedlo k posväteniu života. Tu šiel Wesley ďalej. Jeho doba a stav anglikánskej cirkvi priam volali po posvätení života veriacich.

Pavel Procházka

Stretnutie mládeže ECM v Račkovej doline

Práca s mládežou ECM na Slovensku je stále v plienkach. Vo väčšine našich zborov síce niekedy mládežníci sú, ale pravidelné stretnutia mládeže sa konajú iba v niektorých zboroch. Aj z tohto dôvodu som rád, že v polovici septembra (14. – 17. 9. 2017) sa nám podarilo zorganizovať celoslovenské stretnutie mládeže ECM v Račkovej doline, ktorého jedným z cieľov bolo povzbudiť mládežníkov, že v nasledovaní Krista nie sú sami. 44 mládežníkov poväčšine zo zborov ECM na Slovensku sa zamýšľalo (cez kázané slovo a skupinky) nad hlavnou témou stretnutia: Na dvoch stoličkách. Na príprave a realizácii stretnutia sa podieľali viacerí ľudia (pripravovali prihlášky, robili propagáciu, registrovali, kázali, slúžili chválami, viedli skupinky, rôzne aktivity, hry atď.), za čo by som sa chcel všetkým poďakovať; konkrétne: Pablovi, Romanovi, Miške, Ester, Timovi, Marošovi, Milene, Miriam, Mari, Lydke, Tomášovi, Martinovi G., Vanesse, Marekovi, Martini S. a ďalším.

Denný program vyzeral asi takto: Po ráňkách sme mali ranné chvály. Po ranných chválach sme sa podelili do 4 skupiniek, kde sme diskutovali o otázkach súvisiacich s hlavnou témou. Napr.: Čo to podľa teba znamená,

že kresťan sedí na dvoch stoličkách? Čím môžeš ty ako kresťan prakticky osloviť svojich neveriacich priateľov, spolužiakov, kolegov? Čo dnes bráni mladým ľuďom, aby odovzdali svoje životy Ježišovi Kristovi? Poobede sme využili čas na menšie výlety do blízkych Tatier (na Štrbské pleso, Popradské pleso). Na večernom programe okrem chvál a rôznych aktivít a hier zaznelo Slovo súvisiace s hlavnou témou. V piatok večer kázal brat Štefan Rendoš na Slovo pod názvom O dvoch trónoch a v sobotu večer brat Maroš Vince o čistote. Večer bol zakončený vzájomnými rozhovormi a spoločenskými hrami, ako napr. Dixit.

Stretnutie mládeže končilo nedeľnými bohoslužbami s Večerou Pánovou, ktoré boli zamerané hlavne na chvály a svedectvá. Viacerí mládežníci vydávali svedectvo, ako sa ich Pán Boh dotkol počas stretnutia mládeže.

Zo stretnutia sme viacerí odchádzali povzbudení s túžbou naplno nasledovať Pána Ježiša v každodennom živote. Verím, že to nebolo naše posledné stretnutie!

Štefan Rendoš

OHLASY Z VÍKENDOVKY

Ďakujem za vynikajúcu víkendovku v krásnom prostredí s bohatým a rozmanitým programom. Všetko bolo skvelé a veľmi ma potešilo, že sme mali taký intenzívny duchovný čas.

Zuzka, Bratislava-Petržalka

Uvedomil som si, že by som bol spravil chybu, keby som sem neprišiel. Mohol som spoznať dosť veľa ľudí a vidieť, že nie som len sám v Slavkovciach, ale že po celom Slovensku sú ľudia, ktorí slúžia Bohu. Vďaka Bohu za každého, kto bol na víkendovke! Veľmi sa mi páčilo, čo som zažil, čo som tam pociťoval, že som tam pochopil veľa vecí.

Martin, Slavkovce

Tá víkendovka, to je neposkladané puzzle, obraz, ktorý tvoríme my, jedno Kristovo telo! Puzzle je krásne, keď je celé poskladané, častejšie by sme sa mohli stretávať! Ako Ježiš s učeníkmi...

Andrej, Michalovce

Téma bola veľmi dobrá, som za ňu vďačný. Nechcem sedieť na dvoch stoličkách, ani sa to nedá. Vybrať si tú správnu, dobrú cestu si musíme tu na zemi a je to najdôležitejšie rozhodnutie v našom živote. Po téme sa mi najviac páčila naša skupinka, kde sme sa mohli úprimne porozprávať. Prijal som veľa od druhých a dostal nové pohľady na niektoré veci.

Patrik, Sered'

Najviac sa mi na víkendovke páčili skupinky, na ktorých sme sa spolu modlili, rozoberali rôzne témy ohľadom viery, navzájom sa zdôverovali v rozhovoroch a podporovali v skúškach, ktorým čelíme.

Marianka, Trnava

Som vďačný, že vďaka Ježišovi, ktorý prišiel a zomrel za nás, môžeme sa poznať a volať bratmi a sestrami.

Marek, Gerlachov

Na víkendovke sme boli s manželom Tomášom veľmi pozhnaní. Najmä cez chvály, pri ktorých sme mohli byť naozaj veľmi blízko pri Bohu. Každá prednáška, resp. slovo k téme „Na dvoch stoličkách“, bolo tiež pre nás veľmi silné a povzbudzujúce. Zažili sme skvelý čas aj na poobedňajších výletoch, kde sme sa mohli s viacerými porozprávať, spoznať. A zažili sme aj veľa zábavy pri hrách (Aktivity či Partička). Bolo skvelé byť spolu s mladými ľuďmi, ktorí to myslia s Bohom vážne. A veľmi ďakujeme organizátorom, lebo vďaka tejto víkendovke sme sa vrátili späť do „reality dennodenného života“ mocne povzbudení vo viere!

Lydka, Dolný Kubín

Biblia, ktorá nezhorela

Od mojich rodičov som vedela, že existuje Ježiško, ale doma sme Písmo sväté nemali. Keď som nastúpila pracovať na políciu (Ministerstvo vnútra), práve prebiehalo obdobie prenasledovania kresťanov; Biblie a náboženské traktáty boli v tom čase z rodinných domov odoberané. Môj veliteľ mi raz dal príkaz, že musím byť pri pálení týchto kníh na väzenskom dvore. Boli tam traja pracovníci, stáli a dozerali, či odškrtávajú Biblie zo zoznamu, pretože všetky boli očíslované. Vtedy mali politickí a kádroví pracovníci veľkú moc, tak som mala aj obavu, aby som niečo neurobila zle, lebo by ma boli zavreli do väzenia.

Keďže bolo leto, mala som dlhú sukňu. Tí traja pracovníci pokračovali v likvidovaní Biblií a hádzali ich do ohňa. Jedna kniha mi zrazu padla k nohám. Pozrela som dolu a uvidela nápis: Nový zákon Ježiša Krista. Zohla som sa a tou dlhou sukňou som Bibliu zakryla. Jeden pracovník, kolega mi hovorí: „Nejako si zbledla. Keď ti je zle, utekaj do kancelárie.“ To mi vyhovovalo. Vstala som, pridržiavajúc si Bibliu pod sukňou, a kráčala do miestnosti, kde som pracovala. Tam som ju ukryla pod skrinku. Keď som sa vrátila na dvor, náčelník mi hovorí: „No, pokračuj v práci.“ Pomyslela som si: Traja muži ako hory stoja a nič nevideli. Teraz viem, aký je Pán Boh mocný!

Na druhý deň som túto Bibliu doniesla domov. Začali sme ju doma čítať, moja mamka uverila a neskôr bola aj pokrstená. Boh pridával i ďalších, ktorí Ho hľadali. Pridali sa potom aj tri sestry, a tak sme sa tešili, že Pán Ježiš je medzi nami prítomný. Raz v zime som sa prechádzala a jedna pani sa ma opýtala, či mi nie je zima. Pozvala ma do modlitebne, aby som sa zohrial. Pozvanie som prijala. Vtedy som bola

v modlitebni po prvýkrát. Tak sa mi tam zapáčilo, že som nechcela ísť domov. Na druhý deň mi hneď náčelník ukázal moje fotky s prísnou otázkou: „Kde si bola?!“ Odpovedala som: „Bola som pozvaná sa zohriať!“ On nahnevane na mňa kričal, že či viem, že ma môžu okamžite dať do basy za to, že som bola v modlitebni! Myšlienky mi lietali v hlave: na jednej strane Biblia, na druhej strane väznica, včera radosť, dnes smútok. Ale nebála som sa! Boh bol so mnou. Hoci som v práci absolvovala kadečo: zoskoky z lietadla a všelijaké cvičenia, On bol vždy pri mne a pomáhal mi!

Dva roky som bola veľmi sledovaná. Nemohla som chodiť do zboru. Trošku som sa aj bála väzenia. Raz som išla do zboru za kazateľom a vyliala som mu svoje srdce. On povedal, že je to „strach, ktorý pochádza od toho Zlého“. Raz dal v zhromaždení výzvu, že kto chce prijať Pána Ježiša, nech vystúpi dopredu. Dopredu som vykročila s triaškou a bážňou, aby som odovzdala svoj život Tomu, ktorý dal svoj život za mňa a ktorého som mohla spoznávať pri čítaní zachráneného Nového zákona. Od tej doby je môj duchovný domov v Cirkvi bratskej. Pán Boh mi dal veľmi veľa darov a požehnaní, dal mi bratov a sestry. Moje duchovné dedičstvo je aj Nový zákon, ktorý nezhorel. Patril Jánovi Krupovi z Giraltoviec, ktorý tam mal napísané svoje meno.

Som vďačná za všetko, čo som doteraz prežila, najmä za to, že mám vo svojom živote vznešeného Krista.

*Svedectvo z Letného pobytu stanovákov
v júli 2017 v Račkovej doline.*

Vodný tábor pri Baltickom mori

Túžiš zažiť adrenalin, spoznať novú kultúru a duchovne porásť? Wassercamp/ vodný tábor v Nemecku je to správne miesto! 20. – 27. 7. 2017 sme sa my, rodina Hippová, zúčastnili tohto kempu. Spolu s Nemcami a Angličanmi nás bolo asi 40. Zažili sme kopu adrenalínu na mori; skúšali sme windsurfing, jachting a kajaking. Zistili sme, že jazykové bariéry sa dajú ľahko prekonať, aj keď sme nemecky nevedeli; lebo šport a extrémne podmienky spájali všetkých účastníkov. Nespali sme v žiadnom luxusnom hoteli, ale kempovali v stane. Riady sme si museli po sebe umývať a naučili sme sa vážiť si pohodlie mäkkej postele. Kemp odporúčame naozaj každému, Nem-

ci sú veľmi priateľskí! Každé ráno sme mali rozcvičku a spoločné raňajky, dobre najedení sme išli chudnúť na rozbúrené Baltické more. Bolo to veľké dobrodružstvo s pár odreninami. Poobede nás čakali spoločné aktivity a večer zhromaždenie. Večer sme mali aj táborák a pred spaním sme sa nezabudli pomodliť, aby po nás nelozili chrobáky. Jednoznačne to stálo za to a odporúčame zažiť každému. Veľká skúsenosť do života!

P. S.: Posledný deň sme nechceli ani odísť napriek spaniu v stane s chrobákmi.

Sofia Hippová

Správy zo zborov

Senec

V nedeľu 3. 9. 2017 popoludní sa konala evanjelizácia na námestí v centre mesta. Napriek chladnému počasiu prišli pozvaní ľudia a zastavili sa aj okoloidúci. Niektorí z nich si mobilmi nahrávali piesne, ktoré spievala rozšírená skupina Nová generácia. Zneli aj svedectvá, kreslený príbeh pre deti, bábkové divadlo, scénka Ruky. Prítomných pozdravili a na bohoslužby pozvali miestni pastori Patrik a Zuzka Hippovci.

Michalovce

15. 7. 2017 sa konal vodný krst na Zemplínskej Širave. Pokrstený bol brat Patrik a sestra Helenka. Želáme im veľa radosti na ceste viery. 22. 9. 2017 navštívili náš zbor Bert a Dinie Varwijk z misijnej organizácie Barnabáš. Slúžia prevažne v Sudáne a na Ukrajine. Ich bohaté skúsenosti a slovo boli pre nás v minulosti, ale aj tentokrát skutočným Božím osviečením.

Bratislava-Staré Mesto

Aj tento rok sa zbor zapojil do Dobrého trhu na Panenskej ulici v Bratislave 15. 9. 2017 bohoslužbou a evanjelizáciou vo dvore modlitebne. Zazneli chválospevy, svedectvá, čítanie z Biblie, modlitby a kázeň. Pre ľudí bol pripravený aj misijný letáčik farnosti. Bola to príležitosť širšej verejnosti predstaviť: našu cirkev, jej poslanie a prácu farnosti. Vďaka Pánu Bohu za požehnaný čas, možnosť zhovárať sa s ľuďmi, za príležitosť svedčiť o Jeho moci a láske a takisto aj za priaznivé počasie.

Patrik Hipp,
46 rokov, ženatý, 2 deti.

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Pochádzam z tradičnej katolíckej rodiny. Celé detstvo som cvičil karate, neskôr jogu, zaujímal som sa aj o špiritizmus, východné učenia, bojové umenia, astronómiu a hlavne o letectvo.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Hlavne správnymi tradičnými a kresťanskými hodnotami.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Keď som bol v predškolskom veku, chcel som byť krotiteľom divých zvierat. Na základnej škole horárom, na strednej pilotom a nakoniec misionárom niekde v zahraničí.

Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Toho bolo veľmi veľa, až tak, že keď to niekomu rozprávam, tak mi to nechce veriť. Tak napríklad: Keď som bol v škôlke, s kamarátmi sme podpálili dedinský cintorín! Neúmyselne.

Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

V duchovnej službe som od roku 2009.

Ako ste prežili svoje povolanie do služby?

Vždy ako pocit osobnej zodpovednosti za konkrétnych ľudí.

Čo je na tomto povolani ťažké?

Práca s ľuďmi. Vždy môžete, aj keď nie úmyselne, ľudí sklamať, nenaplniť ich očakávania. A to isté platí aj opačne.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

Istota, že Boh sa o mňa vždy postará, že je vždy nablízku a dobre zmýšľa o mne, o nás. Taktiež, že sa postará nielen o mňa, ale aj o moju rodinu, nie je to iba na mne, pretože moja dôvera je v Neho, na Ňom. Čiže prežil som, že Mu môžem nielen veriť, ale aj dôverovať; v tom je rozdiel.

Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?

Po nedeľnej bohoslužbe bola výzva na modlitby a jeden brat ma požiadal, aby som sa za neho modlil – za uzdravenie, ale nie tak úplne... – Ja som sa ho spýtal, že ako to je, „nie tak úplne“, že tomu nerozumiem. A on mi vysvetlil, že „tak, aby neprišiel o invalidný dôchodok“.

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rád zmenili?

Páči sa mi dôraz na svätosť, jasné pravidlá, vážnosť v učení a v praxi.

Máte obľúbenú knihu alebo kazateľa, ktorý vás vie povzbudiť v službe?

Mojou obľúbenou je kniha od C. S. Lewisa: Hovory.

Na aký biblický text rád kázate?

Na text podobnenstva o ukrytom poklade a vzácnnej perle.

Vaša obľúbená biblická postava?

Nemám konkrétnu – okrem Pána Ježiša –, ale v blízkej budúcnosti sa chcem zamerať na život apoštola Pavla a jeho misijné cesty.

Ako trávite voľný čas?

Pri včelách a dobrej knihe. A rád sa učím cudzie jazyky.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Guatemalu v Južnej Amerike. To bolo miesto, odkiaľ keď som sa vrátil na Slovensko, nielenže som bol rád, že som doma, ale začal som si aj ceniť to, čo tu máme. Guatemala je krajina, kde som nevidel strednú vrstvu; iba chudobných, ktorých deti napríklad zobrali jedlo na ulici pri McDonalde, a bohatých, čo žili za 3-metrovým múrom s ostnatým drôtom a ochrankou. V Guatemale som videl skoro na každej ulici jeden zbor, na niektorých aj 2 – 3 zbory na jednej ulici, ale bol som aj v 9-tisícovom zbore, kde boli usporiadatelia ozbrojení krátkymi brokovnicami.

Kam by ste chceli cestovať?

Do Izraela – Svätej zeme. Chcel by som spoznať biblické miesta, zažiť to prostredie, o ktorom som doteraz len čítal z kníh.

Obľúbené jedlo?

Vyprážaný bravčový rezeň so zemiakovým šalátom, boršč.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

V poslednej dobe mi Pán Boh dáva zakúšať mnohé radosti, ktoré som chcel dávnejšie, avšak ako plynul čas, vzdal som sa ich alebo som

na ne zabudol, napríklad: Dozvedel som sa o jednej známej, že sa nemá zdravotne dobre, tak som ju aj s kamarátom išiel navštíviť a zistil som, že jej manžel je pilot. Previezol ma na lietadle, tak sa mi na moje narodeniny splnil môj detský sen. Uvedomil som si, že ja som síce išiel povzbudiť ju, ale nakoniec som bol ja ten obdarovaný. A zvlášť čím som starší ☺, dokážem sa vytešovať z každého dňa, dokonca aj keď je sychravo; aj ten deň je darom od Boha. Ale asi najviac sa teším, keď vidím zmenené ľudské životy.

Čo by ste rád odkázali našim čitateľom?

Vďaka Bohu, že existuje!

DVE POZVANIA

Koncert pri príležitosti 500. výročia reformácie sa bude konať v Dome kultúry v Pezinku v sobotu 28. októbra 2017 o 17.00 hod.

Hudba: Nová generácia, Lýdia a Tomáš Stašovi a ďalší.

S príhovorom Reformácia a metodizmus vystúpi prof. ThDr. Pavel Procházka, PhD.

Ses3 konferencia 2017

Víkendové stretnutie sestier

3. – 5. 11. 2017

Piesočná, Moravský Sv. Ján

Téma: Generácie viery (Títovi 2)

Host: Hanka Nováková z Prahy

(viac info: Gabriella Kopas)

Milé deti,

Ježiš hovoril príbeh o tom, kto je náš blížny a ako ho máme milovať.
Podobne aj my sa máme snažiť prejavovať milosrdenstvo a spolunažívať v láske.

1. Z pomiešaných písmen skús zistiť mená tých, ktorí prešli popri blížnom.

Iba jeden z nich sa zachoval správne.

Z Ň A K

A T L E V I

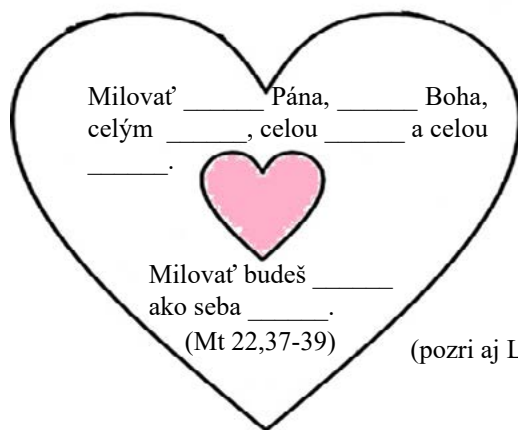
R I T Á M N A S

2. Nie všetky vety sú obsahovo správne, pozorne si ich prečítaj a napíš odpoveď (áno/nie).

Istý človek išiel do Jericha, na ceste ho stretli zbojníci.
Zbojníci sa nad ním zľutovali a odprevadili ho do Jericha.
Pocestný zostal polomŕtvy.
Cestou išiel kňaz aj levita a obišli ho.
Prišiel k nemu aj istý Samaritán, prišlo mu ho ľúto.
Samaritán mu nalial na rany olej, obviazal mu ich.
Potom ho zaviedol do nemocnice k lekárovi.
Samaritán preukázal blížnemu milosrdenstvo.

3. V srdiečku je najväčšie prikázanie, doplň ho.

(pozri aj Lk 10)

pripr. Henrieta Kociová

Krížovka obsahuje jednu z 95 téz proti udeľovaniu odpustkov, ktoré pribil Martin Luther 31. októbra 1517 na dvere kostola vo Wittenbergu. Vyriešenú krížovku posielajte na adresu: ustredie@umc.sk, alebo Ohnisko, Panenská 10, 811 03 Bratislava do 5. 11. 2017. Súťažíte o vecné ceny.

Každý kresťan, ktorý pociťuje pravú ľútosť nad svojimi hriechmi, má úplné odpustenie trestu aj viny, (tajnička).						Pomôcky: Asot Somr	nákazlivé kožné choroby	subtropický strom	2	otázka na kvalitu (mn. čís.)
						osamotená				
						dcérin syn kilojoul				
Autor: RINGO	nepríjemný hmyz pri dobytku	3	predložka -preč-	hrdina (kniž.)	frika					
človek veľkých rozmerov					žen. meno (21. 8.) nekvalitné víno					použije oporu
ovládal						odroda zemiaka light year				
Automobilové závody			zahrotené žrde stav bez vojny					rýchla paľba obojživelník		
budova				rozrývaj 45 rímsky			mier (čes.) rieka vo Francúzsku			
Pomôcky: Aror lora Oka	divadelná umelkyňa africký kopytník					Assoc. Litt. Artis. Inter. krmivo (nár.)				
výzva					ľudové odevy pradenina					
tvrdá tónina				element chôdze nasával					1	dolár (čes.)
znížený tón a			st. český herec slovná pomoc					kultúrny dom starogréc. zhýralec		
plocha listu v knihe							pero na ozd. písmo ruská rieka			
Pomôcky: adas bato anona	prirodzený úbytok požívaj tekutiny					somár odmorovacie miesto				
predložka -dole-				poníženosť						
Ivana (dom.)				neprofesional						

OZNAMY

Blahoželáme

**Katarína Hornáková
a Ondrej Kručay** uzavreli
manželstvo 15. 7. 2017
v Trnave.

**Petra Uherová a Maroš
Vince** uzavreli manželstvo
9. 9. 2017.

*Obidvom párom srdečne
blahoželáme a želáme veľa
porozumenia, lásky a krás-
ny spoločný život na Božiu
slávu.*

Správne znenie krížovky

Syn Boží sa zjavil nato, aby maril diablove skutky.

Odmenu podľa vlastného výberu dostáva Patrícia Vaľová z Michaloviec (kozmetický balíček) a Marianna Bučányová z Trnavy (zápisník). Blahoželáme!

Október – mesiac úcty k starším

V októbri chceme aj touto cestou pozdraviť všetkých našich starších bratov a sestry so slovami: Sme Vám veľmi vďační, že nám svojimi životmi odovzdávate svedectvo o Hospodínových skutkoch! Ďakujeme aj za Vaše modlitby, vážime si Vás a máme Vás radi.

Pod'akovanie od Diakonie ECM

Veľmi srdečne ďakujeme tým, ktorí darovali 2 % z daní na prácu diakonie. Z vyzbieranej sumy sa budú môcť zakúpiť hygienické potreby a potravinové balíčky pre ľudí a domovy, v ktorých naše zbory slúžia. V auguste sme s radosťou navštívili náš zbor v Gerlachove, odovzdali

deťom školské potreby a prežili s nimi pekný čas. Už dlhšie plánujeme čiastočné vypratanie skladu diakonie v Piešťanoch. Modlíme

sa za dostatok dobrovoľníkov. Pomaly sa plánujú vianočné programy a návštevy v rôznych domovoch. Budú sa pripravovať vianočné balíčky. Každý zbor má v diakonii kontaktnú osobu, ktorá ochotne zapojí dobrovoľníkov do práce ☺. Ďakujeme za Vašu ochotu slúžiť v Kris-

tovom mene tým, ktorí potrebujú nádej a pomocnú ruku!

*Milena
Belková*

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ